

[AccueilRevenir à l'accueilCollectionBoite_023 | Notes de la fin de sa vie pour ses derniers livres.CollectionBoite_023-10-chem | Philodème. Item\[Alexander Olivieri. Philodemi. Signorum explicatio - suite\]](#)

[Alexander Olivieri. Philodemi. Signorum explicatio - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0481

SourceBoite_023-10-chem | Philodème.

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

ἀπο μὲν ἀστείας]
 πᾶς [τίς] ποτε εὐνοῶν καὶ
 συνετ[ῶς] κα[ὶ] συν]εχῶς φι-
 λοσοφῶν καὶ μέγας ἐν ἔ-
 5 Ξει καὶ ἀφιλόδοξος καὶ [δη-
 μαγωγὸς ἤκιςτα καὶ φθό-
 νου καθαρὸς καὶ τὰ προσ-
 όντα μόνον λέγων καὶ
 μὴ συνεκφερόμενος,
 10 ὥστε λοιδορεῖν ἢ πομπε[ύ-
 ε[ῖν] ἢ [κ]αταβάλλε[ῖν ἢ] βλά-
 πτ[εῖν], μηδ' ἀς[ε]λγε[ῖ]αις
 κα[ὶ] κολ[α]κευτ[ῖ]καῖς χρῶ[μενος] τέχναις.

Col. II μηδὲ]
 γ[λ]ῶ[σση]ς [ἀκ]ρ[ατ]ή[ς] μηδὲ
 μενψ[ίμοι]ρος (οὐδὲ [γὰρ] ἀνόη-
 5 τος ὡς[ε] κ[ἂν] [μι]κρά τ[ις]
 βλάβη[ι] [θυμ]ωθῆναι) μηδ'
 ἐρεθιστὸς μηδὲ τραχὺς
 μηδὲ πικρός. * ἀπὸ δὲ μο-
 χθηρίας ὁ τοῖς ἐναντίοις
 κεχρημένος. * εἰ δὲ τις ἐ-
 10 πιζητῶν, πότερον ὁ κο-

Col. I^b, 1, 3 (συνετ[ῶς]), 12 (μηδ' ἀς[ε]λγε[ῖ]αις), 13 supplevi
 6—7 ΦΘΟΝΟΣ pap. -ου corr. A. H.

Col. II^a, 1—7 μηδὲ etc. sc. qui libere loquitur ex urbana
 indole 1—5 ([θυμ]ωθῆναι) supplevi

Col. II^a, 7 ἢ... ἀληθὲς καὶ φιλικὴ παρρησία τοῖς ἀμαρτα-
 νομένοις ἐπιφέρεται, σωτήριον ἔχουσα καὶ κηδεμονικὸν τὸ λυποῦν,
 ὡςπερ τὸ μέλι τὰ ἠλκωμένα δάκνουσα καὶ καθαίρουσα, ... ὁ δὲ
 κόλαξ πρῶτον μὲν ἐνδείκνυται τὸ πικρὸς εἶναι etc. Plutarch. o. l.
 17 [59 D]

φὸς εὐεπιφορῶτερός ἐς-
 τιν]

εἰ μὲν πυνθάνο[ι-
 το, τί μᾶλλον ἢ[δ]έως πο-
 εἶ, φανερόν τι ζητεῖ· φανε-
 ρὸν γὰρ ὅτι τὸ μὲν ὑπερ-
 5 ἠδέως πρᾶτ[τει], τὸ δ' ὡς <μάλιςτα>
 ἀηδῶς ὑπομένει καὶ κα-
 θάπερ ἀψίνθιον· * εἰ δὲ πό-
 — τερον ποεῖ πλεοναζόν-
 τως μᾶλλον, οὐ[δ]έτερον
 10 φήσο[μεν]· οὐδὲ γὰρ ἀ[νάγκη]
 προσάγειν πάντως τ[ῆν]
 παρρησίαν· * εἰ δέ, πότ[ε]-
 ρον οἶεται δεῖν

Col. III π[ερί] μὲν οὖν το[ύ- >
 < των ἀπόχη τὰ λελεγμέ-
 να. [Ζη]τουμένου δ', εἰ πα[ρ]ο[α]-
 λάξουσιν ἀλλήλων καὶ
 5 σοφοὶ κατὰ παρρησίαν,
 ῥητέον, ὅτι τοιαῦται μὲν
 οὐκ ἔσονται διαφορ[α]ῖ περι

Col. II^b, 1 πυνθάνο[ι]το sc. τις 2—3 πο εἰ sc. sapiens
 5 (<μάλιςτα>), 10, 11 supplevi
 Col. III^a, 3 supplevi

Col. II^b, 4 sqq. cf. Plutarch. o. l. 29 [69 EF]: ἐν τίνιν οὖν
 σφοδρὸν εἶναι δεῖ τὸν φίλον καὶ πότε τῷ τόνω χρῆσθαι τῆς παρ-
 ρησίας; ὅταν ἠδονῆς ἢ ὀργῆς ἢ ὕβρεως ἐπιλαβέσθαι φερομένης
 οἱ καιροὶ παρακαλῶν ἢ κολούσαι φιλαργυρίαν ἢ ἀπροσεξίαν
 ἀνασχεῖν ἀνόητον etc. Cic. de officiis I, 38 6—7 cf. Philod.
 de ira col. XIV, 19—20 Wilke: καθάπερ ἐπὶ πόσιν ἀψίνθιου.

Col. III^a, 1—2 cf. Plutarch. o. l. 17 [59 A]

